

[Mose Hansen.]

sen, beskattes hver krone, der tjenes, med 55 pct., og efterhånden som man rykker højere op i klasserne, stiger skalaen helt op til 105 pct.

Af de beregninger, der følger med lovforslaget, viser det sig, at de skattelettelser, der opereres med, i særdeleshed kommer mellemindkomsterne til gode. Det vil igen sige, at forslaget til udskrivningslov har en tendens til at være forbrugsudvidende; og man kan forvente, at der sammen med de lønforhøjelser, der antagelig kommer, vil komme yderligere pres på forbruget og på importen, så at det senere bliver nødvendigt med forbrugsbegrænsende midler; disse forbrugsbegrænsende midler vil da ramme alle, altså også dem, som i realiteten er sagesløse i denne forbrugsudvidelse og i dette pres på importen m. m.

Skatteskalaen, som den er udformet, fremmer ikke den private opsparing og investering, idet de indtægtsgrupper, der kan foretage betydelige opsparinger og investeringer, rammes særlig hårdt, fordi proportionalsskattegrænsen ikke føres højere op end til de 18 000 kr. Dette fører ind på den betragtning, at den, der bruger hele sin indkomst til forbrug, kun kommer til at betale indkomstskat, medens den, der af sin indkomst foretager en opsparing og danner formue, bliver straffet.

For det første kommer han til at betale indkomstskat af formuens afkastning, samtidig med at pengenes værdi forringes på grund af en inflation, der er skabt af forbrugsudvidelserne m. m., en forringelse, som stort set svarer til den renteaftkastning, som formuen giver. Er skatteyderen eller formueejeren tillige så uheldig at runde den nye formuegrænse på 90 000 kr., kommer han igen uden for det pæne selskab og skal endnu en gang straffes med ekstra skat, formueskat, fordi han hører til de få mærkelige mennesker, der endnu ikke ønsker at forbruge alt, hvad de tjener, men foretager en opsparing eller investering. Disse mærkelige mennesker er udsat for en misundelse fra andre, som har haft ganske de samme muligheder, og denne misundelse har staten legaliseret ved at opkræve en formueskat. Tillader en sådan opsparer sig så at bruge den opsparede kapital til at er-

hverve fast ejendom, eget hus eller landbrug, skynder man sig, for så skal man have endnu en ekstra skat, nemlig af grundværdierne og bygningerne, for at stække den skatteyder, der udfolder et sådant initiativ.

Formålet med hele denne ekstra beskatning må være, at hele opsparingen skal foretages af staten og ikke af den enkelte. Mit parti er af den opfattelse, at skal vi fortsat udskrive skatterne på indkomst og formue, bør der være proportionalsskat for alle, eller i hvert fald bør progressiviteten være meget lempelig, når man passerer den nuværende proportionalsskattegrænse på 18 000 kr. Formueskatten burde sløjfes eller lempes, og samtidig skulle der i ligningsloven indføres sådanne bestemmelser, at det blev tillokkende at foretage en større privat opsparing. Den endnu ikke dræbte opsparingsvilje, der trods alt findes ude i befolkningen, kan man let lokke frem, såfremt man vil tage skridt til at indføre forbedringer i formuebeskatningen og opsparingsforanstaltninger og sideløbende hermed gøre alvorligt forsøg på at standse den pengeforringelse, der i dag står som en trussel, når man vil foretage opsparing. Med en øget opsparing vil forbruget jo også blive dæmpet og dermed presset på den måske uønskede import, og omkostninger og avancer vil blive holdt i ro.

Mit parti ønsker så stærkt som muligt at fremme den private opsparing og beskatte forbrugsudvidelser, der er til skade for landets stabile pengevæsen, og mit parti tror derfor, at der kan nås en hel del ved at ændre beskatningsformen. I stedet for at beskatte indkomst og formue burde man beskatte forbrug ud over et eksistensminimum. En direkte forbrugsskat mener vi vil få en gavnlig indflydelse på den private opsparing og dermed heldige produktionsmæssige virkninger, hvad der i høj grad er tiltrængt, for at erhvervslivet skal kunne klare sig i den efterhånden skærpede konkurrence.

Om merindtægtsreglerne på de 20 pct. for skattepligtige indkomster på under 25 000 kr. og 30 pct. for indkomster, der ligger over 25 000 kr. — for ikke-forsørgere dog 18 000 kr. — beregnet i forhold til den skattepligtige indkomst i 1960-61, vil jeg gerne sige dette, at ved ligningslovens ved-